

lem behøver jeg jo blot at henvise til Ordlyden af den midlertidige Bevillingslov for indværende Aar, thi i Følge den kunde disse 8 Millioner ikke bringes ind paa det administrative Budget. Naar jeg første Gang, jeg havde Ordet i Dag, brugte det Udtryk, som jeg ikke tvivler om, at jeg brugte, da det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds citerede det, at disse Foranstaltninger vare en god Begyndelse, saa tror jeg nok, at det var i Forbindelse med min Afvisning af de Angreb fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds for, at Regjeringen selv havde betegnet disse Sikkerhedsforanstaltninger som mindre end ønskeligt. Jeg sagde saa, at naar jeg betragtede det som mindre end ønskeligt, altsaa kun som en god Begyndelse, saa var det altsaa dog et Grundlag, hvorpaa man kunde bygge. Men jeg skal for Øvrigt gjerne stadfæste, hvad det ærede Medlem forment, nemlig at jeg anser det for at være ønskeligt, at man gaar videre i at træffe Sikkerhedsforanstaltninger end til blot det, som nu er gjort eller er i Gang. Jeg skal blandt Andet ved Siden af, maaste til Overslod, minde om, at intet menneskeligt Værk er saa godt, at det ikke trænger til Forbedringer, og jeg skal endvidere ved Siden deraf minde om, at der endnu ikke er gjort noget Væsentligt for en tilsvarende Styrkelse af Forsvaret mod Søfiden. Det staar jo ganske tilbage. Ganske vist er der gjort Noget for at styrke Flaaden, mere, end man skulde tro, naar man formener særlig at kunne angribe Foranstaltningerne til Forsvar paa Landfiden ved at pege paa de Mangler, der endnu ere til Stede ved Flaadens Udvikling. Ganske vist er der efter min Mening gjort Meget, og jeg tror ogsaa, at dette ærede Thing gennem Behandlingen af Finantslovsforslagen i de senere Aar selv har erkjendt, at det, som Regjeringen ansaa for at være nødvendigt til Flaadens Udvikling, var udover det Ordinære, idet dette Things Finantsudvalg har indstillet, og dette Things Flertal vedtaget ganske overordentlig betydelige Medsættelser paa Marinens Budget. Det maa derfor ganske vist falde lidt underligt, naar det nu bebreides Regjeringen, at den har gjort forholdsvis Lidt for Marinen. Men kjøndt der er gjort i mine Tanker ikke saa Lidt for Marinens Udvikling, kunde det kun glæde mig,

om jeg var i Overensstemmelse ogsaa med dette Thing om, at der endnu langtfra er gjort nok, at Marinen trænger endnu til en betydeligere og kraftigere Udvikling end den, som den i Diebliffet har faaet.

Der var Et endnu, som det ærede Medlem fra Svendborg (Brandes) var misforstået med, og det var, at den kongelige Resolution af 20de April ikke var bleven kundgjort. Jeg tror, at det ærede Medlem let vil kunne se, at der kunde være Grunde til Stede for ikke samtidig med, at Beslutningen blev tagen, at kundgjøre for hele Verden, hvad man agtede at gjøre. For dette Thing var det jo aabenlyst, at den vilde komme til at foreligge, og jeg kan ikke skjønne rettere, end at dette Things Interesse for at kjende Detaillerne af Forslaget kunde anses for at være fyldestgjort tidlig nok ved Meddelelse af Tillægsbevillingslovsforslaget, hvor Efterbevilling af Beløbene blev forlangt. Som Støtte for sin Beklagelse over, at Resolutionen ikke tidligere havde været kundgjort, anførte det ærede Medlem kun det: „som alle andre Resolutioner“; men der er jo nogen Forskjel paa Resolutioner, som Borgerne i Landet skulle rette sig efter, i større eller videre Udstrækning, og en Resolution som denne, der er en Ordre til Administrationen selv om at foretage Et eller Andet. Paa dette sidste Omraade tror jeg ikke, det ærede Medlem har Ret i, at Resolutioner altid blive kundgjorte strax. Men selv om det var sædvanligt, at Resolutioner snarest muligt — det vil sige saa snart et nyt Exemplar af Ministerialtidende fremkom — ogsaa bleve meddelte Offentligheden, saa forekommer det mig dog, at man let kan tænke sig Tilfælde, hvor en saadan øieblikkelig Kundgjørelse af en Resolution ikke kunde være heldig. Og naar Resolutionen i et Tilfælde som dette dog ikke er ledsaget af nogen Forestilling, saa forekommer det mig, at dens Kundgjørelse maa have mindre Interesse. Jeg antager egentlig, at det ærede Medlems Beklagelse over ikke at have set Resolutionen nærmest gjaldt det, at det ærede Medlem ikke havde havt Leilighed til tidligere at gjøre sig bekendt med Forestillingen.

Brandes: Jeg forstod den høitærede Minister saaledes, at der ingen Forestilling var med Hensyn til den kongelige Resolu-